

AKTUALNOSTI

Katehetske nade skopsko-prizrenske biskupije

Izveštaj s godišnjeg katehetskog sastanka
prezbiterija skop.-prizr. biskupije

10. IX. 1979. u Prištini se održao sastanak prezbiterija skopsko-prizrenske biskupije pod vodstvom Ordinarija, mons. dr. Joakima Herbut.

Sastanak je imao jednu jedinstvenu temu: Kateheza i katehizacija u biskupiji. Počelo se predavanjem dr. Lusha Gjergji: Kateheza u svjetlu Općeg katehetskog direktorija i Biskupske sinode o katehizaciji.

On je u svom referatu obradio katehetski direktorij s raznim aspektima primjene u našim prilikama. Naglasio je, da kateheza ne smije biti samo spoznajna stvar, koja se daje djeci na vjeronaučnom satu, ona mora biti nadasve doživljajna stvar, koja pokreće i oduševljava. I kasnije u diskusiji se mnogo govorilo o tome: da li ima prednost spoznaja ili doživljaj kod katehiziranja? No na koncu smo se ipak složili da se tu ne radi o nekoj prednosti, jer spoznajno-doživljajno nije u stavu protuslovlja, nego radije u stavu komplementarnosti, prema onoj staroj poslovice: nihil volitum nisi praecognitum.

Ali istini za volju treba priznati da je u prošloj katehezi u našem mentalitetu bilo prenaglašeno intelektualiziranje vjere. Davao se previše važnosti na spoznajnu sferu (učenje odgovora na pamet i sl.) a premalo na doživljajnu.

Ispostavilo se također, da se u našim

sredinama daje više vjerske pouke, a manje vjerskog odgoja. Osjeća se još uvijek prevelika praznina između onoga što im dajemo da nauče i onoga što od njih tražimo da kao mladi vjernici žive kroz vjersku praksu.

Iz izveštaja župnika-katehete o njihovu katehiziranju po župama i filijalama kojih je priličan broj, a bila je to druga točka dnevnog reda ovoga sastanka, proizlazi, da posjet vjeronaučne djece nije tako loš, međutim metodologija nije baš najbolja, a upotreba tehničkih sredstava i drugih mass-media još uvijek vrlo manjkava, dok u nekim župama uopće ne postoji. Nadalje je bilo konstatirano da pored pomanjkanja tehničkih sredstava u katehizaciji kod nas postoji još jedna velika teškoća: pomanjkanje udžbenika i katekizama, tako da smo prisiljeni raditi više godina, to jest s više razreda s jednim jedinim katekizmom, ili sa Biblijom mladih, koju smo tek nedavno dobili na albanskom jeziku, jer naime osim u dvjema župama (Janjevu i Letnici), a to su hrvatske župe, u svim drugim župama se vjeronauk drži na albanskom jeziku.

Još jedna nevolja koja muči neke župnike-katehete u katehizaciji jest, nedovoljno prikladan prostor za održavanje vjeronauka, jer samo neke župe imaju dobro uređene vjeronaučne dvorane.

Na ovom dijecezanskom katehetskom sastanku pored gore navedenih poteškoća bila je konstatirana i ohrabrujuća činjenica, da u usporedbi s drugim krajevima naše zemlje, kod nas djeca dolaze dosta dobro na vjeronaučnu nastavu. Pogotovu se to mo-

že reći za seosku djecu i omladinu gdje je broj vjeronaučnih polaznika možda i do 90%, dok je u gradskim sredinama malo slabije. No razlika između održavanja vjeronauka u selima i u gradovima je ta, što se po gradskim župama vjeronauk održava tako reći redovito kroz cijelu školsku godinu, dok po selima (nekim) se održava sezonski vjeronauk, i to većinom ljeti za vrijeme ljetnih ferija kao priprava za prvu pričest ili krizmu, a to biva tako zbog velikih udaljenosti od župne crkve. Ovdje se može istaknuti još jedna sretna okolnost, a to je naime činjenica, da u zadnje vrijeme sve više raste broj kvalificiranih katehistica u biskupiji, a to su uglavnom časne sestre iz raznih kongregacija a iz ovih su krajeva, i materinji im je jezik albanski.

Na ovom katehetskom sastanku je rečeno da se i one moraju povremeno sastati i dogovarati se u vezi kateheze i katehetskih situacija. Ordinarij je predložio da se sastanu najmanje dva puta godišnje, jednom u jesen i drugi puta na proljeće. Svrha tih dvaju sastanaka bila bi da se u jesen programira nova vjeronaučna godina, a na proljetnom sastanku da se dogovore o prvoj pričesti i krizmi.

Slijedeća konkretna inicijativa ovoga katehetskog dijecezanskog sastanka bila je, formiranje katehetskog dijecezanskog vijeća. Ono ima pet članova s mandatom trajanja od pet godina. Vijeće bi trebalo na svom prvom sastanku izabrati svoga predsjednika i tajnika-zapisničara.

Zadatak toga vijeća bio bi: »To vijeće imat će za svoj zadatak da prati probleme povezane s katehizacijom, ispituje faktičko stanje, mogućnosti i teškoće u našoj biskupiji obzirom na katehizaciju, programira katehetsku pouku prema dobi učenika, pomaže vjeroučiteljima potrebnim pomagalima te da isto tako, u granicama mogućnosti promiče osposobljavanje kateheta i katehistica. Vijeće će o svome radu izvješćivati Ordinarijat te će Ordinarijatu predlagati i konkretna rješenja obzirom na katehizaciju u našoj biskupiji«. (Iz dekreta o osnivanju dijecezanskog katehetskog vijeća S-444/1979).

Iz svega rečenoga slijedi, da se uza sve navedene poteškoće, ipak može nazrijeti jedna konkretnija i svjetlija budućnost katehetske stvarnosti u ovoj biskupiji.

Zef Gashi